

них в традиціях Евкліда. В цілому ж у XVIII ст. не було чіткої концепції предмета геометрії, число навчальних закладів було малим, була відсутньою гостра потреба в масовому підручнику з геометрії.

3. Визначилось два напрями у викладанні геометрії: практичний і теоретичний. Головним для XVIII ст. в Росії був практичний напрям, що пояснюється ранньою появою системи професійної освіти, а потім вже загальної. В останній чверті XVIII ст. два напрями почали зближатися, а сама освіта зробила крок від елітарної професійної до масової загальної.

4. У викладанні основна увага приділялась геометрії плоских фігур, які розглядаються в просторі, а стереометрії приділялося значно менше уваги. Властивості фігур і тіл розглядалися лише в контексті обчислення площ і об'ємів.

5. Основний метод викладання - догматичний. На першому плані було заучування і повторення готових фактів, що підтверджується в історико-методичній літературі з математики відсутністю відомостей про існування будь-яких задачників з геометрії.

Проблеми розвитку мислення учнів, врахування пізнавальних потреб і особистого досвіду у викладанні в XVIII ст. не ставились.

АНОТАЦІЯ

Аналізується історія становлення та розвитку змісту геометричної освіти до XIX ст. на Українських землях. Показано, що у XVIII ст. геометрія поступово виділяється в самостійний навчальний предмет, на який суттєвий вплив здійснював авторитет Евкліда. Визначено два напрями у викладанні геометрії: теоретичний і практичний, які в кінці XVIII ст. почали зближатися, а сама освіта зробила крок від елітарної професійної до масової загальної. Детально висвітлюється зміст підручників з геометрії тих часів.

SUMMARY

The foundation history and development of geometry education content up to XIX century in Ukrainian lands is analyzed. Two directions in teaching geometry - theoretical and practical ones are determined. The content of geometry manuals is illustrated in details.

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ У ФОРМУВАННІ АНГЛОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Сманіна М.А.,

викладач кафедри іноземних мов

Міжнародний університет "РЕГ" імені академіка Степана Дем'янука

Розвиток системи освіти в Україні і її вихід на європейський рівень неможливі без підвищеної уваги до викладання іноземних мов, володіння однією з яких є неодмінним критерієм інтеграції України в європейське та світове співтовариство. Національна Доктрина розвитку освіти в Україні наголошує на важливості опанування іноземної мови як засобу комунікації, що має на меті набуття студентами відповідних навичок і умінь.

Як відомо, студенти починають уміти користуватися мовою, коли їхня увага зосереджується на передаванні та отриманні інформації, що є цікавою як для розмовляючого, так і для слухача в ситуації, яка є важливою для обох. Це і є інтерактивність.

Інтерактивність включає в себе не тільки вираження своїх власних думок, а й сприйняття і розуміння думок інших. Один слухає інших, реагує (прямо чи непрямо); інші також слухають і реагують. Учасники виробляють власні інтерпретації значення крізь таке спілкування, що завжди розуміється в контексті, фізичному або досвідному, з невербальними підказками, які сприяють більш точному розумінню. Всі ці фактори повинні бути присутні, коли студенти вчаться спілкуватись: слухати інших, розмовляти з іншими, обмінюючись значенням у спільному контексті. Перш за все повинно бути спілкування -

інтерактивний обмін інформацією тих, кому є чим ділитись.

Разом з тим на перешкоді широкому впровадженню інтерактивності у практику навчання студентів педагогічних спеціальностей, стоїть недостатнє його науково-методичне обґрунтування.

У наукових працях О.С.Любченка, М.В.Кларина, І.М.Суворової та інших науковців проаналізовані деякі методологічні та методичні засади інтерактивного навчання, вивчено і узагальнено передовий досвід практичного впровадження інреактивних методів навчання іноземної мови у вищих навчальних закладах. Проте спеціальних досліджень проблеми застосування інтерактивних методів у формуванні англомовних комунікативних умінь студентів педагогічних спеціальностей у науковій літературі не існує.

Метою нашої статті є наукове обґрунтування вищезгаданої проблеми і визначення перспективних напрямів її дослідження. ■

За результатами нашого вивчення наукової літератури і педагогічного досвіду викладання іноземної мови у вищих навчальних закладах доходимо таких висновків щодо ефективності інтерактивного навчання:

1. При інтерактивному навчанні одночасно і однаковою мірою розвиваються навички створення і сприйняття тексту. За визначенням М.І. Жинкіна, “самостійне складання тексту є зворотним процесом порівняно з процесом розуміння тексту.” При продукуванні тексту процес передачі значеннєвого образу і сприйняття змісту написаного тісно переплітається в єдиний асиметричний процес.

Текст, який удосконалюється чи констатується, може розглядатися з двох точок зору: того хто читає (від тексту до змісту), і того, хто пише (від змісту до тексту). В ідеальному варіанті, будуючи своє висловлювання, той, хто пише, повинен передати точний задум через точне словесне втілення. Однак на практиці автор може із самого початку мати неправильне уявлення, але точно його висловити, або навпаки, мати правильну думку, але не підібрати до неї точного словесного формулювання. Рідше автор має неправильне уявлення і неточно його висловлює. У результаті той, хто пише, часто коригує свій текст неправильно.

У процесі сприйняття тексту реципієнт конструє власний образ, який у разі точного формулювання автором буде адекватний його значеннєвому образу. Далі йде процес зіставлення отриманого образу з тим, який уже сформований завдяки життєвому і мовленнєвому досвіду. При їх збігу спостерігається позитивна реакція читача.

2. У процесі інтерактивного навчання тому, хто пише, легше враховувати фактор реципієнта, і, отже, у нього швидше розвиваються здібності передбачити значеннєве сприйняття сконструйованого ним тексту і можливу відповідну реакцію читача. Будуючи висловлювання, автор учиться враховувати безліч факторів, що можуть вплинути на поведінку, думку, почуття і на відповідь читача, що, у свою чергу, змушує його точніше обирати стиль висловлювання, композиційні прийоми і мовні засоби.

3. Інтерактивне навчання письма дає можливість формування адекватної самооцінки студента, що, як показали дослідження, неможливо у замкнутій системі студент - викладач, при якій на думку Г.А.Китайгородської та В.А.Бухбіндера він виявляється часто єдиним, хто у навчальному процесі впливає на формування самооцінки того, хто навчається. Спільна колективна діяльність створює оптимальні умови для активізації можливостей кожного і розкриває здатність правильно сприймати інших та адекватно оцінювати себе, результати своєї діяльності.

4. Рекурсивний характер писемного мовлення дає можливість нескінченного удосконалення і дозволяє автору шляхом ретельної роботи над змістом і формою мови, шляхом багаторазової корекції домагатися написання зразкового, безпомилкового повідомлення.

5. Інтерактивне навчання сприяє також розвитку у студентів необхідних професійно-педагогічних умінь. Студенти одержують можливість розвинути такі вміння як знайти помилку, пояснити, проаналізувати, виправити її ґрунтуючись не тільки на інтуїтивному розумінні змісту повідомлення, але й звертаючись до спеціального логічного та мовного аналізу і теоретичного осмислення написаного. Такі вміння перевірки текстів бу-

дуть необхідні для майбутніх вчителів школи. Вищезгадані позитивні сторони є визначальними при інтерактивному навчанні писемного мовлення, яке уявляється нам допоміжним, проміжним етапом навчання на шляху формування необхідних навичок самостійної роботи з писемним повідомленням і розвитку досить високого рівня самоконтролю. В міру того як формуються навички і вміння, що необхідні як автору для продукування тексту, так і читачу для оцінювання і коригування тексту. Тому важливо організувати інтерактивне навчання саме на першому курсі навчання студентів. Оволодіння інтерактивними формами роботи на початку навчання дасть можливість використовувати їх протягом усього курсу навчання.

Для того, щоб інтерактивність у процесі навчання була справжньою, треба, щоб окремі особистості (педагоги так само, як і студенти) поважали унікальність інших особистостей з їх спеціальними потребами - не маніпулюючи або керуючи ними, або вирішуючи за них, як саме вони можуть або будуть навчатись, а заохочувати їх і розвиваючи в них впевненість у собі і задоволення від того, що вони роблять. Заняття, де домінує педагог, не можуть, за своєю природою, бути інтерактивними. Інтерактивність може бути двох-, трьох-, або чотирьохсторонньою, але вона ніколи не може бути односторонньою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мучник Б.С. Человек и текст: основы культуры письменной речи. - М.:Книга,1985.-С.44.
2. Методика интенсивного обучения иностранным языкам. Под. Ред.В.А.Бухбиндера, Г.А.Китайгородской.-К.: Высшая школа, 1988.-С.83.
3. Пипкина А.И. Рыбак Л.А. Критичность и самооценка в учебной деятельности. - М.: Просвещение, 1986.- С.106.

РЕЗЮМЕ

В статті викладені результати теоретичного аналізу проблеми формування англомовних комунікативних умінь студентів педагогічних спеціальностей в процесі використання інтерактивних методів навчання іноземним мовам.

РЕЗЮМЕ

В статье изложены результаты теоретического анализа проблемы формирования англоязычных коммуникативных умений студентов педагогических специальностей в процессе использования интерактивных методов обучения иностранным языкам.

THE RESUME

This article deals with the results of theoretical analyses of pedagogical specialities student's English speaking communicative skills formation in the process of interactive methods teaching foreign languages using.